

Roxana CÂRCEAG

HAIHUI CU JOY ÎN ROMÂNIA

Carte de colorat cu texte de suflet
despre țara noastră

Concept și texte: Roxana Cârceag
Ilustrații și grafică: Adrian Jurge
Prezență artistică: Joy, cățelușa haihui

Brașov,
2024

Aceasta este o carte
despre iubire, prietenie și dor.
Aceasta este o carte de
povești nemuritoare.

**ACEASTĂ CARTE DE POVEȘTI ȘI
IMAGINI NEMURITOARE
ÎI APARTINE LUI**

Îți mulțumesc că ai ales să îmbraci România noastră frumoasă în culorile pe care le porți în suflet. Vreau să te rog să nu uiți nicicând că lucrurile și locurile din viața noastră nu vin cu o paletă de culori universale, ele sunt cu atât mai bogate, cu cât sufletul nostru este mai plin de recunoștință față de ce are și mai încrezător în ce știe că poate avea. Nu te necăji dacă simți să colorezi unele desene doar în nuanțe de negru și gri. Fă-o și bucură-te de asta cu tot sufletul. Cine nu cunoaște ce înseamnă o pagină în alb-negru, nu poate aprecia cu adevărat ce înseamnă o carte color.

Cu drag,
Joy, cățelușa alb-negru cu suflet în culori

TE SALUT, EU SUNT JOY, CĂȚELUȘA HAIHUI.

BINE AI VENIT ÎN ROMÂNIA MEA!

Unul dintre cele mai bune lucruri pe care le poți face în viața ta de cățel este să adopți un om. Nu contează așa de mult unde îl găsești și cât te costă dar, să știi de la mine, cei care sunt gratis și fără pretenții, sunt cei mai buni. De fapt, asta e valabil cam pentru orice lucru în viață. Odată ce îți ochești omul, trebuie să verifici rapid niște lucruri, cum ar fi rezistența lui la drăgălășenie extremă și la năzbâtii și mai extreme, cam cât de des îl vei convinge să-i scape ceva din farfurie și ce șanse sunt să îți cedeze canapeaua și locul bun din pat. Vei știi de cum îl vei vedea. Nu te îngrijora dacă ești urâțel, chinuit și ca vai de tine. Ești exact cum trebuie să fii pentru Omul tău!

Te salut, eu sunt Joy, o cățelușă de pe stradă, care și-a adoptat omul, cu câțiva ani în urmă. Între timp am aflat că de fapt sunt border collie combinat cu ciobănesc australian, dar zice mami că prea puțin contează asta, frumoasă eram și sunt oricum. Nu știu să spun care dintre noi avea mai mare nevoie să o găsească pe cealaltă, deși niciuna nu lăsa să se vadă asta. Iubirea, răbdarea și înțelegerea au creat o punte frumoasă și tot mai solidă între noi. Sentimentele au dat timpului timp, iar când ne-am simțit pregătite, am plecat la drum. Astăzi cutreierăm lumea și facem un nou „acasă” din orice loc în care ajungem împreună. Totuși, acasă, adevăratul nostru acasă, este doar într-un loc.

Acasă este România.

- Mami, mami, care este cel mai frumos loc din România? Noi am fost în el sau urmează să mergem?
- Cel mai frumos loc din România este cel în care sufletul tău a fost fericit și inima liberă. Doar tu știi dacă ai fost sau încă nu.
- Păi înseamnă că multe locuri sunt cele mai frumoase din România! Cam toate, de fapt!
- Așa cred și eu.

România este frumoasă privită cu ochiul și de-a dreptul minunată, privită cu sufletul.

VINO SĂ DESCOPERI ROMÂNIA HAIHUI, ALĂTURI DE MINE!

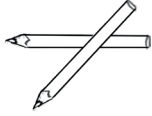
Nu te voi duce în cele mai mari, cele mai cunoscute, mai impresionante sau mai unice locuri, ci în cele în care sufletul meu a fost cel mai fericit. Și, de fiecare dată, îți voi povesti de ce, iar apoi te voi ruga să dai viață aceluia loc cu culorile care ți se aprind ție în suflet. Te invit să asculți 30 de povești despre 30 dintre sutele, miile de destinații absolut superbe din România noastră frumoasă, locuri cu valoare culturală, istorică sau emoțională, locuri pe care le poți descoperi la pas, singur, alături de cei dragi, de prieteni, familie, locuri ideale pentru copii de toate vârstele, pentru căței cumiți și pentru oamenii lor.

Să îmi fie cu iertare dacă unul dintre locurile tale de suflet din România nu apare în această carte. Îți voi spune foarte sincer, nu mi-a fost deloc ușor să fac selecția celor 30 de ilustrații, dar, poate, cu ajutorul tău, va urma o altă carte în viitor. Cum mă poți ajuta tu, te întrebi? Ei bine, ți-am lăsat 6 pagini la finalul cărții, care așteaptă să conturezi pe ele locurile tale favorite din România și povestea lor. După ce faci asta, nu uita să îi trimiți lui mami o poză de inspirație. Îți promit că, dacă încă nu am ajuns acolo, de îndată ce vom reveni acasă, o vom face.

Fiecare loc din lumea asta are o poveste. Depinde de noi ca povestea să devină una nemuritoare. Așadar, contez pe tine să mă ajuți să duc cât mai departe în lume povestea unei României nemuritor de frumoase!

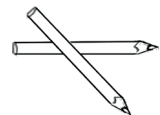
Cu drag,
Joy, cățelușa haihui

CUPRINS

1. Castelul Bran (județul Brașov)
2. Teatrul Național Oradea (județul Bihor)
3. Muzeul pălăriilor de paie (județul Harghita)
4. Țara Oașului (județul Satu Mare)
5. Cazanele Dunării (județul Mehedinți)
6. Cheile Vălișoarei (județul Alba)
7. Parcul Romanescu (județul Dolj)
8. Foișorul Inima lui Iisus (județul Harghita)
9. Vulcanii noroioși (județul Buzău)
10. Câmpia de Vest (județul Timiș)
11. Via Transilvanica (județul Suceava)
12. Muzeul dansului popular (județul Cluj)
13. Vulcanul de la Racoș (județul Brașov)
14. Turnul Eiffel (județul Slobozia)
15. Grădina Zmeilor (județul Sălaj)
16. Gorunul de la Mercheașa (județul Brașov)
17. Drumul vinului (județul Vrancea)
18. Lacul Colibița (județul Bistrița-Năsăud)
19. Horezu (județul Vâlcea)
20. Mocănița (județul Maramureș)
21. I Giardini di Zoe (județul Hunedoara)
22. Sfinxul (județul Dâmbovița)
23. Mediaș (județul Sibiu)
24. Râșnov (județul Brașov)
25. Caii de la Letea (județul Tulcea)
26. Palatul Culturii (județul Iași)
27. Anticariatul fără ușa (județul București)
28. Râpa Roșie (județul Alba)
29. Litoral (județul Constanța)
30. Acasă

CASTELUL BRAN, VAMPURI, STRIGOI ȘI REȚETE CU MULT USTUROI

[BRAN, JUDEȚUL BRAȘOV]

- Mami, eu sunt cățel-vampir?
- Eu sper că nu, însă poți fi ceea ce îți dorești. Totuși, tu te ascunzi sub masă când vezi un strop de sânge, cum ai putea să fii tu vampiriță?
- Păi atunci de ce ne întrebă toată lumea din străinătate dacă ne tragem din vampirul Dracula?
- Pentru că oamenilor le plac poveștile, cu cât mai fantastice, cu atât mai bine. Ele oferă porțițe pe care să evadeze din realitatea lor.
- Adică strămoșii noștri nu sunt vampiri răi?
- Nu, Joy, nicidecum. Strămoșii noștri sunt oameni buni, care au luptat cu toate armele pentru țara lor, chiar dacă asta, de multe ori, s-a lăsat cu vărsare de sânge și cu povești care au luat-o mult înaintea realității.
- Dar mie îmi plac poveștile!

Zona mistică în care este amplasat Castelul Bran oferă o sursă inepuizabilă de povești despre vampiri și strigoii care, spun bătrânii vremurilor, cu mulți ani în urmă, trăiau o viață dublă – ziua erau oameni, iar noaptea, sufletele lor părăseau trupul și bântuiau, de la miezul nopții și până la primul cântec al cocoșilor. De teama strigoilor, sătenii agățau legături de usturoi la intrarea în case, sperând că acestea vor ține duhurile rele la distanță. Deși Castelul Bran nu a găzduit, cu adevărat, un vampir sângeros, a găzduit un conducător de temut, pe Vlad Țepeș, domnitorul valahilor, cunoscut drept Vlad Dracul. Calea spre Valahia trecea prin Bran, iar vama la care se colectau taxele se afla în exact același loc în care poate fi observată și astăzi. Cei care încercau să se sustragă de la plata taxelor sau care puneau în pericol poporul român și avuția lui, aveau, într-adevăr, un sfârșit drăcesc.

- Cred că acum încep să înțeleg cu adevărat!
- Mă bucur, Joy. Adică înțelegi de ce această legendă nu are legătură cu realitatea și că nu există vampiri, nu-i așa?
- Nu, înțeleg, în sfârșit, de ce nu există fel de mâncare gătit de tine care să nu conțină mult, mult usturoi!

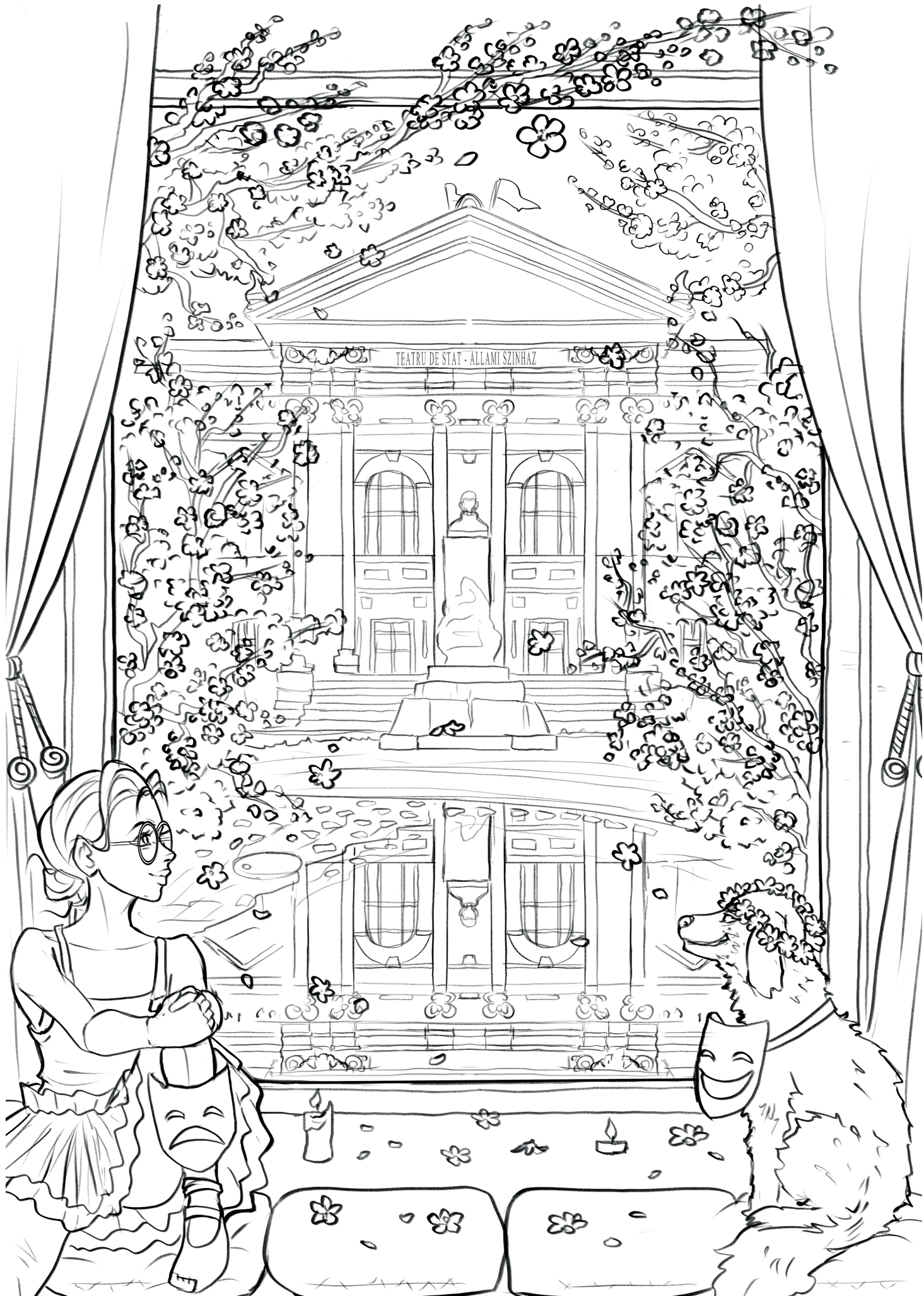

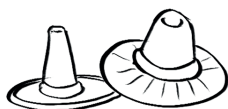
DANSUL FLORILOR DE CIREȘ, ȘI O PIESĂ DE TEATRU CU LOC LA GEAM

[ORADEA, JUDEȚUL BIHOR]

- Joy, tu ce ai de gând să faci cât eu merg la spectacol? Îmi pare rău că tu nu ai voie să intri la teatru...
- Să nu îți pară, e primăvară și am propriul meu spectacol de aici.
- Adevărul este că sunt minunați copacii ăștia!
- Așa este. Am lăsat ferestrele deschise să se scuture cireșii și la noi în casă. La cum bate vântul și plouă, o să fie o mică grădină botanică între perne când te întorci.
- Sper să fie o grădină botanică fără lac, Joy.
- Uite cât de repede te schimbi la față când te nemulțumește ceva, zici că jonglezi cu măști!
- Păi exact aia fac oamenii, Joy. Alternează măști în funcție de ceea ce simt.
- De ce?
- Pentru ca ceilalți oameni să înțeleagă acele emoții, să înțeleagă bucuria, supărarea, nemulțumirea, surpriza sau îngrijorarea că la întoarcerea acasă ar putea găsi un lac cu flori de cireș japonez în sufragerie.
- Dar de ce nu spunei toate lucrurile astea fără să schimbi măștile? O purtați mereu pe cea fericită și când ceva nu e în regulă, rezolvați prin vorbe, fără să mai schimbați nu știu câte măști. Mie mi se pare obositor.
- Ți se pare obositor pentru că tu nu ai măști, de aceea.
- Păi și de ce aș avea? Dacă îmi place un lucru, văd întâi dacă se poate mânca. Dacă nu, măcar mă joc puțin cu el. Dacă nu-mi place, ridic piciorul și apoi merg mai departe. Și în niciun caz nu mă întorc să tot privesc în urmă, cum faceți voi, oamenii. Din cauza asta vă tot schimbați măștile... Oare cine le-o fi inventat?
- Păi dacă e să ne ducem cu adevărat la origini, atunci actorii din Grecia Antică le-au inventat. În primul rând pentru că la vremea respectivă femeile nu aveau voie să joace pe scenă și, cu ajutorul măștilor puteai diferenția care actor joacă rol de femeie. Apoi, pentru că teatrele erau foarte mari, iar oamenii care stăteau mai în spate nu reușeau să își dea seama de trăirile de pe chipurile actorilor și se foloseau de măști tragi-comice.
- Bine, dar asta era în Grecia Antică. Nu am mai evoluat și noi puțin de atunci? Totuși, nu ieși din casă îmbrăcată în cearceaf și nici cu ricșa trasă de cal nu mergem la cumpărături.
- Din multe puncte de vedere, ba da, am evoluat. Dar când vine vorba de exprimarea emoțiilor, poate ceva mai puțin...

MUZEUL PĂLĂRIILOR DE PAIE, LOCUL ÎN CARE ESTE O PLĂCERE SĂ ÎNNEBUNEȘTI

[CRIȘENI, JUDEȚUL HARGHITA]

- Știi cum îmi tot spui tu să nu-mi pierd capul că o să îmi plouă în gât?
- Da...?
- Domnul de la intrare mi-a dat o pălărie și a zis să-mi fac de cap, cu sau fără cap, numai să nu mă înnebunesc de cap. Cum vine asta?
- Ei bine, în trecut pălăriile aveau o cu totul altă valoare decât acum. Și oamenii aveau multe pălării în funcție nu doar de nevoie, dar și de statutul social, de locurile în care mergeau...
- Toți, toți?
- Cam toți, da. Așa că pălărierii lucrau la multe, multe pălării zi de zi, toate realizate manual și din multe împletituri foarte mici, complexe și strânse, astfel că stăteau cu orele nemișcați în acel proces. Cu timpul, munca asta începea să îi afecteze mental tot mai mult, iar medicii le prescriau să nu o mai facă.
- Adică și tu ești un fel de pălărier, nu? În toate dățile în care te iei cu mâinile de cap și spui „vai, mă înnebunești de cap!”, înseamnă că tu, de fapt, nu pe mine ești necăjită, ci că ai făcut prea multe pălării la viața ta...
- Da, Joy, chiar acum fac o pălărie maaaare, în care să te poți ascunde tu când mă superi. Cea mai mare din lume!

Pardon, aproape cea mai mare, pentru că cea mai mare pălărie purtabilă din lume este deja adjudecată și se află la Muzeul Pălăriilor de paie din județul Harghita. A fost realizată în 12 zile, din 500 de metri de împletitură, 22.555 fire de paie și 1.800 metri de ață, are 2 metri, cântărește aproape 3 kilograme și și-a câștigat un binemeritat loc în Cartea Recordurilor. Pe lângă aceasta, există sute de alte pălării de paie, din toate timpurile, locurile, culturile și vârstele. Ba chiar colecția se completează cu pălării aduse cadou de vizitatori, din peste 7.000 de colțuri ale lumii, vizitatori care au trecut și ei prin toți pașii de producție a unei pălării românești, exact cum se făcea pe vremuri.

- Chiar și cu riscul de a înnebuni?
- Chiar și așa, Joy. Până la urmă ce alta e viața decât o nebulie frumoasă?

